

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ПРИМЉЕНО:		15 SEP 2011	
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	2478		

ОДГОВОР НА ПРИГОВОР КАНДИДАТА ДР МАЛИШЕ СТАНОЈЕВИЋА
НА ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР НАСТАВНИКА (СВА ЗВАЊА)
ЗА УЖУ НАУЧНУ ОБЛАСТ КУЛТУРНА АНТРОПОЛОГИЈА,
ПРЕДМЕТ КУЛТУРОЛОГИЈА

Комисија за избор наставника (сва звања) за ужу научну област Културна антропологија, предмет Културологија веома је пажљиво и детаљно проучила приговор који је упутио кандидат др Малиша Станојевић, настојећи у најбољој намери да испита његову основаност. Држећи се чињеница комисија је установила да у свом приговору Др Станојевић потпуно произвољно часопису *Митолошки зборник* из Раче додељује статус Р61 - водећи научни часопис. Категоризацију водећих националних и осталих часописа одређује Министарство науке те је комисија увидом у одговарајућу листу Министарства уочила да *Митолошки зборник* не само да није водећи национални него се уопште не налази на списку часописа Министарства. Такође, зборник радова *Лако перо Р. Домановића* који кандидат истиче као водећи национални часопис као такав по природи ствари не може да се третира као часопис већ као зборник што је комисија и учинила.

Комисија није узела у обзир рад који др Станојевић објављује по различитим сајтовима (*орвел, гускова*), јер би иначе морала да узме у обзир и прилоге на Фејсбуку. Наведени рад објављен је на приватном сајту Гускове и не може се прихватити као научни рад. Др Станојевић указује да је овај рад објављен и у зборнику радова *Карађорђевог устанак*. Не улазећи у праксу објављивања истог рада на више места, комисија констатује да од стране др Станојевића није добила податак о постојању рада у зборнику *Карађорђевог устанак* тако и да није могла да га наведе и вреднује у реферату.

Електронски зборник радова *Нова тумачења у српској књижевности*, не улазећи у проблем вредновања електронских публикација, комисија није вредновала из простог разлога што га др Станојевић и не наводи у својој библиографији коју је доставио комисији. Комисија сматра и да је неколегијално пребацивати комисији да није вредновала радове које кандидат није ни поменуо у својој библиографији нити доставио комисији.

Ценећи учешће др Станојевића на скуповима у Србији комисија је заузела став да се не могу вредновати необјављена саопштења. И у списку учешћа на скуповима, који наводи у приговору, др Станојевић није доставио доказ да су његова саопштења објављена било као апстракти било као прилози у зборницима радова. У списку саопштења недостају сви релевантни подаци, издавач, ISBN, бројеви страница, тако да комисија очито није могла да их вреднује. На то је већ током припреме реферата комисија мејлом указала др Станојевићу, али није добила никакав одговор. Саопштења које је др Станојевић објавио као радове у зборницима, часописима и сл. вреднована су на одговарајућим местима.

Комисија је на основу њој доступних података констатовала да од 2007. др Станојевић више није биран у наставничка звања и да се налази ван наставе. Др Станојевић у конкурсном материјалима није комисији доставио податак да ради на Интернационалном универзитету Нови Пазар и да ли је тамо изабран у неко наставничко звање. Понављамо да је крајње некоректно и неколегијално стављати приговор комисији на темељу чињеница које кандидат није навео у својој библиографији. Комисији је

било потпуно немогуће да зна за чињенице које је сам др Станојевић прикрио, као што ни сада не може да закључи у ком својству он држи наставу студентима новинарства Интернационалног универзитета у Новом Пазару. То и превазилази компетенције ове комисије, већ би пре припадало делокругу рада других органа обзиром на могућу чињеницу сукоба интереса.

Др Станојевић наводи своја три рада који треба да оспоре чињеницу коју је изнела комисија да нема готово ниједан рад који се бави темама изван српске књижевности и културе. Наводећи у овом контексту само три рада др Станојевић очито потврђује наводе комисије да нема *готово* ни један рад који се бави поменутим темама. Три књижевно теоријска рада у целокупној библиографији која условно излазе изван оквира српске књижевности, јер се један од њих бави делом Војислава Ђурића, свакако не препоручују др Станојевића за наставника општег предмета какав је Културологија.

Др Станојевић није навео ни један рад који се бави темама Културне антропологије нити је било чиме оспорио став комисије да никада није разматрао проблеме културне антропологије, тако да комисија остаје при уверењу да он конкурише за дисциплину у којој није дао никакав допринос. Уосталом, и он сам то потврђује у својој биографији речима „Бави се проучавањем савремене српске књижевности и културне историје Срба“. Пренебрегавајући ту чињеницу он, замењујући тезе, наводи потпуно нетачно да је један од оснивача Филолошко - уметничког факултета у Крагујевцу, као и да је оснивач часописа *Наслеђе*. Увидом у оснивачке акте може се видети да Филолошко уметнички факултет у Крагујевцу није приватна установа, а да је часопис *Наслеђе* основао Филолошко - уметнички факултет.

За конкурс није ни релевантно колико је студената за време своје наставничке каријере др Стојановић имао (1), нити да ли је оснивао библиотеку и учионицу Одсека (2), нити шта је забележено у аналима Филума јер те белешке није доставио Комисији (3). Комисија је на одговарајућем месту вредновала радове које је објавио са С. Лазаревићем (4), али је кандидат пропустио да је обавести да је предлаган за Вукову награду (5) да би у приговору могао комисији да спочитава да није целовито приказала његово дело. При томе комисија недвосмислено поздравља његово учешће у организацији и реформи наставе (6,7) понављајући своју оцену о успешности административног рада др Станојевића.

Комисија поздравља и учешће др Станојевића у емисијама радија и телевизије, као и његово писање предговора збиркама поезије, с пуном одговорношћу прима његову информацију у приговору, да је аутор текстова из технике, математике и астрономије, чије референце не наводи, али остаје при становишту да то нису релевантни аргументи при избору наставника. Такође, комисија цени његово познавање рачунарских вештина, али сматра да су то услови за избор техничког особља, а не наставника.

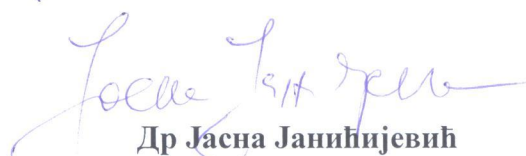
На крају приговора, др Станојевић даје листу за допуну његове биобиблиографије. Међутим, потпуно је непримерено злоупотребљавати институт приговора да би се допуњавала властита већ поднета биобиблиографија. То оставља утисак неколегијалности кандидата тако да допуну комисија у целости одбацује јер се не тиче приговора самог, већ самоволне допуне већ званично упућене биобиблиографије.

Комисија на крају посебно наглашава да је реферат писала са потпуним академским уважавањем оба кандидата и да ни у једном тренутку није негативно оценила рад др Малише Станојевића. Комисија је у свом реферату износила само чињенице које су релевантне за избор кандидата. Такође и у овом одговору на приговор др Станојевића

комисија је, искључиво се држећи чињеница, установила да у свом приговору др Станојевић није навео податке који би у целини или деловима довели у питање закључке изнете у реферату. Комисија неоспорно уважава и административне и стручне квалитете др Станојевића, али аргументовано сматра да други кандидат, проф. др Александар Петровић, неупоредиво више и у потпуности испуњава услове конкурса обзиром на далеко већи број радова, од којих су неки објављени у водећим часописима међународног значаја, руковођење научним пројектима и највиши истраживачки ранг, високу, квантитативно изражену, оцену студената о његовом педагошком раду, као и наставничко звање које има и које у потпуности одговара захтевима конкурса.

Београд
12. септембар 2011.

КОМИСИЈА

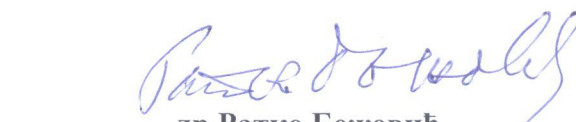

Др Јасна Јанијевић
редовни професор, председник
Филолошки факултет,
Универзитет у Београду

др Зорица Томић
редовни професор
Филолошки факултет
Универзитет у Београду

др Љубомир Жиропађа
редовни професор
Филолошки факултет,
Универзитет у Београду

др Ратко Божовић
редовни професор (у пензији)
Факултет политичких наука
Универзитет у Београду

комисија је, искључиво се држећи чињеница, установила да у свом приговору др Станојевић није навео податке који би у целини или деловима довели у питање закључке изнете у реферату. Комисија неоспорно уважава и административне и стручне квалитете др Станојевића, али аргументовано сматра да други кандидат, проф. др Александар Петровић, неупоредиво више и у потпуности испуњава услове конкурса обзиром на далеко већи број радова, од којих су неки објављени у водећим часописима међународног значаја, руковођење научним пројектима и највиши истраживачки ранг, високу, квантитативно изражену, оцену студената о његовом педагошком раду, као и наставничко звање које има и које у потпуности одговара захтевима конкурса.

Београд
12. септембар 2011.

КОМИСИЈА

Др Јасна Јанићијевић
редовни професор, председник
Филолошки факултет,
Универзитет у Београду

др Зорица Томић
редовни професор
Филолошки факултет
Универзитет у Београду

др Љубомир Жиропађа
редовни професор
Филолошки факултет,
Универзитет у Београду

др Ратко Божовић
редовни професор (у пензији)
Факултет политичких наука
Универзитет у Београду